

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΓΥΘΥΝΤῆ
κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ
Γραφεῖα: 60 Γεροκωστοπούλου 60.

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀπό τινος ἤρξατο νὰ δημιουργῆται ἀρνετὸς δημοσιογραφικὸς θόρυβος ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰδήσεως ὅτι τὴν Πεντηκοστὴν συγκροτεῖται ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Οἰκουμενικὴ σύνοδος μετὰ πάροδον 12 αἰώνων ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς 7ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Καὶ πέρυσιν εἶχε ριφθῆ ἡ ἰδέα αὕτη ἀλλ' ἐματαιώθη ἡ σύγκλησις κριθεῖσα ἄκαιρος. Εἶναι ἀρὰ γε ἐφέτος καιρὸς διὰ μίαν Οἰκουμενικὴν σύνοδον προωρισμένην νὰ ἐπιληφθῆ τῶν ὑψίστων, ζωτικωτάτων καὶ λίαν λεπτεπιλέπτων διὰ τὴν θεόσωστον Ἐκκλησίαν μας ζητημάτων; Ἐπὶ ποίων ζητημάτων θ' ἀσχοληθῆ; Ἐπὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὰς τριόδους, καὶ τὰ ὁποῖα τόσον ἀβασανίστως, ὑπούλως, ἀσεβῶς καὶ ἀνευθυριάτως ἀναγράφονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ ἀνευθύνους καὶ μὴ ἔχοντας νὰ δώσουν λόγον τῶν λόγων των εἰς οὐδένα; Ἐχει πρὸς τοῦτο προπαρασκευασθῆ ἡ Κοινὴ Γνώμη; Ἐχουν προμελετηθῆ καὶ ἐξορυχισθῆ δεόντως τὰ θέματα; Τὸ Λαϊκὸν Κριτήριον ἔχει μορφώσει ἐπ' αὐτῶν γνώμην; Ἐχει σφιγομετρηθῆ δεόντως ὁλόκληρος ἡ ζῶσα Ἐκκλησία; Ἐχουν προμελετήσει καὶ προδιαγράψει ὠρισμένον σχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ κληθοῦν νὰ συζητήσουν καὶ ἐφαρμόσουν; Ἐχουν ἀναλογισθῆ τὰς συνεπειὰς καὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς τυχὸν ἀποτυχίας μιᾶς Συνόδου ἣτις θὰ φέρῃ τὸ χρίσμα Οἰκουμενικῆς; Ἐχει φιλοσοφικῶς μελετηθῆ τὸ ἱστορικὸν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων; Ἐχει ὑπολογισθῆ ἡ ἔκρυ-

πτος ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως κατάστασις τῶν ἀφηγιασμένων καὶ παγωμένων θρησκευτικῶς κοινωσιῶν τῆς σήμερον; Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα καὶ ἄπειρα ἄλλα σχετικὰ καὶ μὴ ἀνακινῶνται μέσα εἰς τὸν ἐγκέφαλον ὄλων σχεδὸν τῶν εὐσεβῶς διανοουμένων ὡς μανθάνομεν. Ἐάν, λέγουν, ἡ ἀλλαγὴ ἐνὸς ἡμερολογίου χωρὶς ν' ἀλλάξῃ τὸ εορτολόγιον καὶ τὸ Πασχάλιον ἐπέφερε τόσην ἀναστάτωση καὶ θρησκευτικὴν παγωμάραν, ἀδιαφορίαν καὶ συγκλονισμόν ὥστε χιλιάδες πολιτῶν καὶ χωρία, καὶ κοινότητες νὰ παύσουν σχεδὸν νὰ θρησκευῶνται, καὶ νὰ ἐκκλησιάζονται καὶ ὑπόπτως νὰ ἔχουν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τί θὰ γίνῃ ἂν ριζικώτερα ἔστω καὶ πρέποντα μέτρα ληφθοῦν ἐφ' ὅσον ἡ Κοινὴ Γνώμη δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ χωνεύσῃ μίαν τοιαύτην ἀλλοίωσιν; Εἶναι πρέπον ν' ἀδιαφορήσωμεν πρὸς τὴν Κοινὴν Γνώμην ὄχι μόνον ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως; Ἡ Ἱστορία τῶν προηγουμένων Συνόδων δὲν μᾶς διδάσκει ὅτι πᾶσα Σύνοδος ἀντιστρατευθεῖσα πρὸς τὴν Κοινὴν Γνώμην εἶχε οἰκτρὰν ἀποτυχίαν καὶ ἐξεμηνεισθῆ; Ἄλλως τε ἐπιτρέπεται νὰ διακινδυνεύωμεν τόσον ἀβασανίστως τὸ κῆρος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων; Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον διὰ κάθε ἐνδεχόμενον νὰ μὴ χαρακτηρισθῆ Οἰκουμενικὴ ἡ σύνοδος αὕτη ἀλλὰ τοπικὴ οἶονεὶ Προδιάσκεψις πρὸς Οἰκουμενικὴν Σύνοδον; Οὕτω ἐὰν ἐπιτύχῃ εὐκολοῦν εἶναι ἡ ἐπικύρωσις τῶν ἀπόψεων τῆς ὑπὸ Οἰκουμενικῆς κατόπιν, ἀλλ' ἐὰν